

Introductie op het boek Exodus

Exodus

Exodus 20:2 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft.

De naam Exodus.

Ex.1:1 Dit nu zijn de **namen** van de zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte waren gekomen. Ieder kwam er met zijn gezin.

De Hebreeuwse naam van het boek Exodus is Sjemot, wat 'namen' betekent; deze Hebreeuwse naam is het belangrijkste woord uit de eerste zin van het boek. De naam Exodus is een Grieks woord, dat uittocht betekent.

De kern van het boek.

Jer.2:2 Zo zegt de HEERE: Ik denk aan u, aan de genegenheid van uw jeugd, aan **de liefde van uw bruidsdagen, toen u achter Mij aan ging in de woestijn**, in een land waarin niet wordt gezaaid.

Ps.80:9 U hebt **een wijnstok uit Egypte uitgegraven**, de heidenvolken verdreven en hém geplant.

Jes.63:7-9 Ik zal de goedertierenheid van de HEERE in herinnering roepen, de loffelijke daden van de HEERE, naar alles wat de HEERE voor ons heeft gedaan, de grote goedheid voor het huis van Israël, die Hij hun bewezen heeft naar Zijn barmhartigheid en naar de veelheid van Zijn goedertierenheid. Want Hij zei: **Zij zijn immers Mijn volk**, kinderen die niet zullen liegen! Zo werd Hij hun tot een Heiland. In al hun benauwdheid was Hij benauwd; de Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost. **Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen bevrijd**; Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van weleer.

Het boek Exodus is niet in eerste plaats de geschiedenis van de verlossing van het volk Israël uit Egypte, maar veel meer het verhaal van de gevoelens van Gods hart, die Hij voor Israël koesterde. God Zelf omschreef Zijn volk met de volgende woorden.

- Een heilig volk.
- Een wijnstok, een symbool van liefdevolle relatie. (Jes.5:1).

Ex.2:24-25 Toen hoorde God hun gekerm, en God dacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak en met Jakob. En God zag naar de Israëlieten om en ontfermde Zich over hen.

God keek naar Israël door de lens van het verbond, en Hij kende de eeuwige roeping en bestemming van Zijn volk. God kwam in actie op grond van het verbond, dat was geworteld in Zijn liefde, Zijn sterkste drijfveer.

- God hoorde het hulpgeroep van Zijn volk (Ex.2:24, 3:7+9).
- God dacht aan Zijn verbond met Abraham, Isaak en Jacob (Ex.2:24, 3:6).
- God keek naar de Israëlieten vanuit het verbond (Ex.2:25).
- En God ontfermde zich over hen (Ex.2:25).

Het hoofddoel van de Exodus.

Ex.19:4-6 U hebt zelf gezien wat Ik met de Egyptenaren gedaan heb en hoe Ik u op arendsvleugels gedragen en u **bij Mij gebracht** hebt. Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken **Mijn persoonlijk eigendom** zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij **een koninkrijk van priesters en een heilig volk** zijn.

- Bij God gebracht worden.
- Gods persoonlijke eigendom zijn.
- Een koninkrijk van priesters zijn.
- Een heilig volk zijn.

1Petr.2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

De geestelijke atmosfeer in Israël vóór de Exodus.

Gen.15:13 Toen zei God tegen Abram: Weet dat uw nakomelingen **vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is**; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken.

Gen.47:4 Verder zeiden ze tegen de farao: Wij zijn **gekomen om als vreemdeling in dit land te wonen**, want er is geen weidegrond meer voor het kleinvee dat aan uw dienaren toebehoort, omdat de honger zwaar is in het land Kanaän. Nu dan, laat uw dienaren toch in de landstreek Gosen wonen.

Gen.47:27 Zo woonde Israël in het land Egypte, in de landstreek Gosen. **Daar verwierven zij bezit**. Zij waren vruchtbaar en werden zeer talrijk.

De Israëlieten waren naar Egypte gekomen om daar als vreemdeling te wonen, want Egypte was niet hun eindbestemming (Gen.15:3, 47:4). De pelgrimsgeest raakte echter verzwakt door de welvaart van Egypte, waar zij veel bezit verwierven.

De NBG-vertaling zegt dat ze daar ingezetenen waren; het Hebreeuws gebruikt daar het w.w. ‘achaz’, wat ‘vasthouden’ betekent. Het volk Israël werd gelijkvormig aan de Egyptische leefwereld, hadden Egyptische burens (3:22, 11:2), soms zelfs inwonend (3:22). Er was soms sprake van gemengde huwelijken (Lev.24:10), en ze raakten gewend aan het dienen van de Egyptische afgoden (Joz.24:14, Ezech.20:7-8).

Ze pleegden geestelijk overspel in Egypte (Ezech.23:3+8). Israël onderwierp zich aan de goden van Egypte, daarom onderwierp de Heer Zijn volk aan het volk van die goden. Zo werd Egypte tot een ijzeroven van loutering, om het volk te bevrijden van de geest van materialisme, en het voor te bereiden op een ontmoeting met God in de woestijn.

Deut.4:20 maar ú heeft de HEERE genomen en uit de **ijzeroven**, uit Egypte geleid, om voor Hem tot een erfvolk te zijn, zoals het op deze dag is.

1Kon.8:51 Want zij zijn Uw volk en Uw eigendom, door U uit Egypte geleid, uit het midden van de **ijzeroven**.

Jer.11:4 dit verbond, dat Ik uw vaders geboden heb op de dag dat Ik hen geleid heb uit het land Egypte, uit de **ijzeroven**: Luister naar Mijn stem en doe deze woorden, overeenkomstig alles wat Ik u gebied. Dan zult u Mij tot een volk zijn en zal Ik u tot een God zijn.

De profetische betekenis van het boek Exodus.

Exodus = de eerste profetische generatie van Gods Koninkrijk, die dagelijks de wonderen en tekenen van God zag, zie Ex.7:3.

Handelingen = de tweede profetische generatie van Gods Koninkrijk, ook met vele wonderen en tekenen, zie Rom.15:19.

De eindtijd = de derde profetische generatie van Gods Koninkrijk, waarin de tekenen en wonderen van Mozes en die van de apostelen worden gecombineerd, en wereldwijd verspreid worden om een grote oogst binnen te halen.

De datering van het boek Exodus.

Gen.15:13 Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen **vierhonderd jaar** onderdrukken

Gen.15:16 **De vierde generatie** zal hier terugkeren, want de maat van de ongerechtigheid van de Amoriëten is tot nu toe niet vol.

Ex.12:40 De verblijfsduur van de Israëliëten, de tijd die zij in Egypte gewoond hadden, was **vierhonderddertig jaar**.

Gal.3:17 Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was gemaakt met het oog op Christus, wordt door de wet, die na **vierhonderddertig jaar** gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen.

God zei tegen Abraham dat Israël 400 jaar in Egypte zou verblijven (Gen.15:13), en dat de vierde generatie van de in Egypte wonende Israëliëten naar het beloofde land zou terugkeren (Gen.15:16). Ex.12:40 zegt dat de Israëliëten 430 jaar in Egypte verbleven, maar Paulus zei dat deze 430 jaar gerekend moeten worden vanaf het moment, dat God in Gen.15:13 Zijn belofte aan Abraham deed (Gal.3:17).

Inderdaad staan er twee verschillende generatielijnen Israëliëten in de Bijbel, waarvan er drie of vier generaties in Egypte geboren werden. Het echte verblijf van Israël in Egypte is dan ongeveer 215 jaar geweest.

Jacob à Juda à Peres à Hezron à Ram à Amminadab à Nahesson (Matt.1:3-4). Hezron werd volgens Gen.46:12 nog in Kanaän geboren en ging mee naar Egypte, en Nahesson verliet volgens Num.1:7 het land Egypte op weg naar het beloofde land; hij was de vijfde generatie van Juda, een zoon van Jacob.

Jacob à Levi à Kehath à Amram à Aaron à Eliëzer à Pinehas (1Kron.6:1-4). Kehath werd volgens Gen.46:11 nog in Kanaän geboren, maar zijn zuster Jochebed werd later in Egypte geboren (Num.26:59). Aaron en Eliëzer werden beiden in Egypte geboren, maar verlieten dit land om op weg te gaan naar het beloofde land. Israël vertrok dus binnen vier generaties uit Egypte. Eliëzer was de vierde generatie vanaf Levi, een zoon van Jacob.

De exodus was 480 jaar vóór de bouw van de tempel van Salomo (1Kon.6:1), die in 966 voor Chr. plaatsvond; de exodus was dus in ongeveer 1446 voor Chr.

De indeling van het boek Exodus.

Exodus 1-18

Exodus 19-40

Slavernij	>	dienstbaarheid
Gods daden	>	Gods spreken
bevrijding	>	vergeving
verlossing	>	rechtvaardigheid
genade	>	dankbaarheid

Overzicht van het boek Exodus.

Hoofdstuk 1: introductie en slavernij.

Hoofdstuk 2-4: de roeping van Mozes.

Hoofdstuk 5-14: de bevrijding van Israël uit Egypte.

Hoofdstuk 15-18: de reis naar de berg Sinai.

Hoofdstuk 19-20: eerste ontmoeting met God en de Tien Geboden.

Hoofdstuk 21-23: introducerende regels voor het volk.

Hoofdstuk 24-31: instructies voor de bouw van de tabernakel.

Hoofdstuk 32-34: de crisis van het gouden kalf en herstel.

Hoofdstuk 35-39: de bouw van de tabernakel.

Hoofdstuk 40: de oprichting van de tabernakel en de glorie van God.

De Goddelijke strategie van de tien plagen.

Ex.12:12b En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE.

Bij de eerste plaag werd het water van de Nijl in bloed veranderd; Sotis was de Egyptische afgod van de Nijl.

Bij de tweede plaag kwamen er ontelbaar veel kikkers in het land; Hekt was de Egyptische afgod van de kikkers.

Bij de derde plaag werd stof in muggen veranderd; Set was de Egyptische afgod van het stof.

Bij de vierde plaag kwamen er ontelbaar veel steekvliegen of torren; Aker was de Egyptische afgod van de aarde.

Bij de vijfde plaag kwam er een grote veepest; Apis was een Egyptische afgod in de vorm van een stier.

Bij de zesde plaag kwamen er etterende puisten; Tifon was de Egyptische afgod tegen ziekte.

Bij de zevende plaag kwamen er zeer zware hagelstenen, die de oogst vernietigden; Termotis was de Egyptische afgod van de oogst.

Bij de achtste plaag kwamen er ontelbaar veel sprinkhanen; Serapia was de Egyptische afgod van de sprinkhanen.

Bij de negende plaag kwam er drie dagen lang een dikke duisternis; Ra (Re) was de zonnegod en de belangrijkste van de Egyptische afgoden.

Bij de tiende plaag werden alle eerstgeborenen van Egypte gedood; Osiris was de Egyptische afgod van leven en dood, en was naast Ra een van de belangrijkste afgoden van Egypte.

Ex.14:27-28 Zo stortte de HEERE de Egyptenaren midden in de zee. Want toen het water terugvloeyde, bedolf het de strijdwagens en de ruiters van het hele leger van de farao, die hen in de zee achternagekomen waren. Niet een van hen bleef er over.

Ps.74:13-14 Ú hebt door Uw macht de zee gespleten, U hebt de koppen van de zeemonsters in de wateren vermorzeld. Ú hebt de koppen van de Leviathan verbrijzeld, U hebt hem tot voedsel gegeven aan het volk in de woestijn.

Ten tijde van Ex.14:27-28 werden de koppen van de demonische monsters verbrijzeld, en de farao als laatste afgod werd gedood; hij gold als de aardse verschijning van de zonnegod Ra.

Getekend: V.v.d.B.

Copyright betekent voor uitsluitend de studieartikelen: 'Right to copy'. Eenieder mag voor studiedoeleinden de artikelen gebruiken en als nodig aanpassen.

Bron: www.hefzibah.nl